

вата, ръкодѣліята и занаятътъ, които заехъ отъ Гръкоримлѣнътъ, и любогрыжниятъ царь писа да му правиши нѣколко Арапы за да научиши подданициятъ у не само на корабостроеніе и на осадни сечива, но да правиши и различни машини които сѫ потрѣбни въ общежитіето. Неуморный Крумъ не по малко са грыжѣше, и за народната търговія; успѣхътъ на оржжіето му подбуждахъ го на голѣмы планове: като другий Константинъ великий или като Петра Великий, той стори намѣреніе да принесе столицата отъ Преславъ въ нѣкой приморски градъ; за туй я принесе въ Ахилѣ, който са славѣше съ своя лианъ и съ корабостроителнътъ си мѣста »

Тукъ имамъ да притуримъ че Крумъ е единътъ великиятъ господари за Бѣлгартъ на онуй време, защото най напредъ той издаде държавенъ законъ противъ сѣка интрига и клевета, противъ сѣка неправда и подкупуванье на чиновнициятъ, еще противъ разжбата, обаждѣніето и пиянството — сикитъ тѣзи гороцы които сѫ причинъ да паднатъ и най силните царства. Туй обстоятелство и дѣто по горѣ рекохъ, че Крумъ писалъ, дава ни поводъ да мыслимъ и да вѣрвамъ, че Бѣлгартъ єще прѣди покръщеніето си имали сѫ нѣкакви букви за писмо, само че тѣ сѫ били различни отъ буквите които се спѣха Кирилъ и Иитодий имъ съставихъ. За него-най са основани на Чернорица Храбра който живѣлъ и писалъ около X вѣкъ. Его собственнытъ му думы за славенскытъ писмена: Презъде убо Словене не имѣахъ писигъ, иже чрѣтами и рѣзанми гадаахъ погати сѫщие, кръстивше же ся Римскими и Греческими писъмени нуождаахъ ся писати Словенску

законъ за искореняваніето на лозъята (§ 14); но ный го съставихъ какъто си е у Венелина. (Гл. критич. издѣрванія, стр. 24).